

Nr 1199

Av herr **Eliasson** i Moholm **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 107, angående reglering av priserna på jordbruksprodukter, m. m.

(Lika lydande med motion nr 1043 i Första kammaren)

I samband med att 1967 års riksdag fattade beslut om riktlinjerna för den framtida jordbrukspolitiken beslutades att åtgärder skulle vidtagas för att med hänsyn till samhällsekonomiska skäl reducera jordbruksproduktionen i viss omfattning. Avsikten var enligt jordbruksutredningen att den svenska jordbruksproduktionen mot slutet av 1970-talet skulle motsvara en självförsörjningsgrad av cirka 80 procent. När detta uttalande gjordes poängterades att någon avsevärd reduktion av produktionen inte kunde ske för så vitt man inte kompletterade den svenska jordbruksproduktionen med en ökad beredskapslagring.

Enligt utredningens kalkyl skulle den inhemska produktionen tillika med viss beredskapslagring av livsmedel och produktionsråvaror (främst handelsgödsel och oljekraftfoder, vara tillräcklig för att möjliggöra en tillfredsställande försörjning med livsmedel under en treårig avspärningstid, om självförsörjningsgraden under fred inte underskred 85 procent. Om däremot självförsörjningsgraden skulle sänkas till dess lägsta tolerabla gräns förutsatte utredningen en samtidig ökning av beredskapslagret.

Departementschefen framhåller i proposition nr 107 följande:

De förutsättningar för den långsiktiga beredskapslagringen som jordbruksnämnden arbetat efter i den operationsanalytiska modellen samt de därpå grundade beräkningarna har enligt nämnden visat att behovet av beredskapslager för livsmedelsförsörjningen vid en avspärning totalt sett är större än den nuvarande statliga beredskapslagringen. Nämnden har därför ansett en ökning av beredskapslagren av vissa varor ofrånkomlig. Nämnden förklarar emellertid att man — med hänsyn till det ännu inte slutförda utredningsarbetet — anser att definitivt förslag till lagringsmål, baserat på en långsiktig planering, bör läggas fram först i anslutning till nämndens anslagsframställning för budgetåret 1970/71.

Nämndens uttalande att ett definitivt förslag till lagringsmål skall framläggas i samband med anslagsframställningen för budgetåret 1970/71 förefaller något oklart. Som framhålles måste naturligtvis lagringsprogrammet bedömas med utgångspunkt i samhällets totala ekonomiska resurser men

också med hänsyn till den totala försvarskostnaden. Att under sådana förhållanden fastställa en definitiv lagringsplan låter sig knappast göras utan denna måste ständigt anpassas till rådande förhållanden. Avgörande för uppbyggnaden bör vara 1967 års beslut, och det bör vara detta beslut som lägges till grund för framtida ställningstagande till försörjningsberedskapen och lagringen.

I sin argumentation för att inte öka beredskapslagringen i den utsträckning som nämnden föreslagit framhåller departementschefen att möjligheten att utnyttja urea som ersättning för foderprotein bör närmare utredas. Urea kan i mycket begränsad omfattning (5—10 %) ersätta foderprotein. Den bistra sanningen torde i stället vara att en väsentlig utbyggnad av lagringen av oljekraftfoder behövs om vi skall klara målsättningen.

Vi ansluter oss i allt väsentligt till de beräkningar som gjorts av jordbruksnämnden och anser i likhet med denna att de riktlinjer som riksdagen tidigare angivit för beredskapslagringen bör följas.

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen vid behandling av proposition nr 107 måtte besluta att till Kostnader för beredskapslagring av livsmedel och fodermedel m. m. för budgetåret 1969/70 anvisa ett förslagsanslag av 32 940 000 kronor.

Stockholm den 28 april 1969

Rolf Eliasson (m)
i Moholm

Ingrid Sundberg (m)

Henry Berndtsson (fp)

Elias Jönsson (fp)
i Ingemarsgården

Arvid Nilsson (fp)
i Lönsboda

Eric Krönmark (m)

Per Petersson (m)
i Gäddvik

Carl Eric Hedin (m)